

HELIX

ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Единъ отъ виднятъ цанковисти отъ София ни пише: „Съ особенно удоволствие прочетохме последния брой на в. „Недѣля“, отъ който се известихме, че вашитѣ Плѣвенски цанковисти въодушевени отъ желанието, да подкрепятъ днешното правителство, което вслѣдствие неговата русофилска политика е изложено на всѣвъвозможи клевети и нападки отъ вътрѣшнитѣ руссофоби и външнитѣ чифути, — си подадоха братска ръка и се съединиха съ нѣколкото консерватори въ гадатѣ ви. Като благопожелавамъ вамъ и на съединената партия въ градътъ ви успѣшна борба и съгласие, искаамъ да вървамъ, че примѣра на

вашите цанковисти, ще се порадвае и от другите руссофили-цанковисти из другите градове. България само при такова едно съглашение на партиите ще може да процъфти и постигне завършените си идеали, и съприятелските сношения с нашата Освободителка Русия“.

Г-л Министър *Гешев*, на 22 тога посети селото Гривица. На връщане, посети и железарската работилница на г. *Ив. Бурджев*, произведенията на която, особено железните каси доста му се харесаха, като обеща, че ще ги препоръча за земеделските каси. На същия тога вечерта, г-н *Гешев* присъствуваше и на земеделския конгрес, в който се държаха няколко реферата по подобряване добитъка и пр. — В един от идущите броеве, ний ще запознаем читателите си подробно с тия реферати, които имат голямо значение за всички стопанини.

На 23 тога, се отслужи молебен в местото, където бѣ построен земеделския конкурс, където присъствуваше г. Министър *Гешев*, членове на распоръдителната коммисия, и множество граждани. След молебена г-н Министър *Гешев* държа едно кратко словце по случая, след което се раздадоха наградите на изложителите. Вечерта се даде банкет в град. градина, от общин. управление, в чест на г-на Министра *Гешев*.

На 23 с. м. вечерта край градът ний имаше пропускане на коне. Най голѣмата бързина на коня бѣ 1 минута и 15 секунди километра. Почти цѣлия градъ (около 400 души народъ) любопитен бѣ излизалъ край градът.

Пишѣтъ ни отъ Разградъ: „Отъ желание да подкрѣпимъ дневното правителство въ трудната му задача и като взехме предъ видъ, че то всячески се старае за помирението ни съ Освободителката Русия, то нѣколко души цанковисти, се съединихме съ тукашните консерватори за съдружно работение и подкрѣпа на дѣшното правителство, което твърдѣе сме убѣдени, че ще оправдае нашето довѣрие и симпатии.“

Отъ Б. Слатина ний съобщаваме, че тамошните цанковисти, въ предъ видъ критическото положение въ което се намира страната, рѣшили да се съединятъ съ консерваторите и поддържатъ дневното правителство.

На 16-й тога въ София се отслужи панахида за падналите отъ неприятелските турски куршуми, поручиците *Начев* и *Мутафов*, които рискуваха и животъ и чинъ и спокойствие и се отзоваха въ Македония, за която станаха жертва. На тѣзи истински патриоти, които рискуваха най-много и най-драго за свободата и човѣшките правдини на своите брати ний ще кажемъ: *тѣ не умираатъ, вѣчно живеятъ*.

Пловдивския ний събратъ в. „*Пловдивъ*“, страшно се расплакалъ за нещастната случка която сполѣтъ *Стамболова*. Съ едри букви кани България да плаче заедно съ него. И то знаете ли защо? — Защото тоя събратъ е облагодѣтелствуванъ отъ осем-годишния диктаторъ, който му подари нова, ху-

бава къща въ гр. Пловдивъ и една богата печатница, отъ която днесъ живѣе чокотски. А България защо да плаче? За патриотическите му услуги или за политическата безнравственостъ, която е всѣл? О, кърлежи народни! Още продължавате да смѣсвате хубавото име на отечеството ни съ гешефтарските си и подли ридания!

В. „*Свобода*“ (брой 1711) печата описа на вѣнците, поднесени върху смъртните останки на *Стамболова*. Между другите вѣнци, поднесени отъ страна на роднините, приятелите и съпортизаниите на починалия, срѣщаме и такива, отъ страна на слугите шпионите и фантомажиата на покойния. Това е то съпратизаните на *Стамболова*.

Пишѣтъ ни отъ градътъ: „Тукашните нѣколко души стамболисти, види се по диктовката на в. „*Свобода*“, се заканвали, че отъ сега на татъкъ щѣло да се пролива кръвъ изъ Плевенъ, още повече, като се научили, че се съединили тукашните консерватори съ цанковистите. Отъ това съглашение доста се страхували, да не би се растури градско-общинския съставъ, въ който влизатъ нѣколко души стамболисти. На това ние ще кажимъ: „празна мара тѣпанъ бие“.

Пишѣтъ ни отъ София, че власѣта е взела доста строги мѣрки за прѣмахването на вътрѣшните размирици. По настоящемъ духоветѣ биле укротени и на вѣдъ владѣе тишина и спокойствие.

Отъ нѣколко недѣли насамъ въ градътъ ний владѣе силна горѣщина.

Столичните граждани, на брой по-вече отъ 3000 души, събрани на 8 т. м. при гроба на *Св. Миларова* и другите починали борци за българската свобода, като взѣха въ предъ видъ, че инностранныя преса осажда българския народъ, по случай покушението на *Стамболова*, като казва, че той билъ *невъзпитанъ и дивъ*, единодушно взеха следующата резолюция: 1) Осаждайте и най категорически протестирайте противъ недостойното повѣдение на европейската преса (Австрийската, Германската и др.), която по единъ най циниченъ начинъ оскрѣбява българския народъ, който е достатъчно въспитанъ и стой по горѣ отъ всѣкакви подкупени вѣстници. 2) Да се даде гласностъ на настоящата резолюция въ Българската преса.

Разградъ 13 Юлий 95 г. — Слуховете, пущани отъ разни неприятели на отечеството, противъ правителството и Князи, че Князътъ и правителството сѣ интелектуални участници въ *Стамболовото* убийство, ни ужасно възмутиха. Бързае да изпълнимъ патриотическата си длъжностъ въ тоя моментъ и да заявимъ както предъ *Н. Царско Височество*, Министерския Съветъ, така и предъ цѣлия образованъ свѣтъ, тържественния си протестъ противъ клѣветниците на Княза и правителството ни, че тѣ били ужъ виновници въ *Стамболовото* убийство. *Стамболовото* убийство е дѣло частно и дѣло на лично отмѣщение, което го е заслужилъ още отъ когато той бѣше се обърналъ на убиецъ и тиранинъ, когато той тиранизираше Разградското население и душеше Садина. ако да-

же бѣ удрушенъ и на парчета раскъсанъ отъ мъчения отъ него народъ и интелегенция. Народний гнѣвъ ще ше да избликне съ ужаситѣ на волкана, но той бѣ щастливъ, че не го испита, и това той дължи само на правителството; като убилъ за много отмѣщения, проклетия томува, който смѣсва правителството, Княза и народа. — Бѣмъ правителството, което тѣй безпощадно е наклѣветено предъ цѣлия свѣтъ, когато то се намира въ затруднение въ дѣлото на националното ни величие и успѣхъ, следъ като сполучи да прѣмахне породената вражда съ нашата велика освободителка Русия и да въстанови братските ни симпатии, бързае да искажимъ нашето съчувствие и да го помолимъ да се не бои отъ никакви клѣвети на разни душмани и завистници на смѣлата ни борба за национална самостоятелностъ, напредъкъ и величие. Клѣвети пущани отъ разни охолници, които търсятъ мѣтна вода и на които имъ е широко около шията, отечествената ни длъжностъ ни подбужда смѣло да се обърнемъ къмъ всички патриоти и цѣлий народъ съ молба на тоя редъ да се прѣтечатъ всички на помощъ да защитимъ при цѣлия свѣтъ *Н. Ц. В.* и правителството отъ всички клѣвети, които най възмутително, беспощадно сипятъ за едно частно убийство между убийци, тѣкмо въ единъ моментъ когато трѣба да се работи за народния ни напредъкъ и величие. — Александъръ Зорановъ. Дачевъ, Кънчовъ, Ганевъ, Гръблевъ, Поповъ, Ивановъ, Атанасовъ, Петровъ, Илиевъ, Марчовъ, Наумовъ, Георгиевъ, Кулевъ, Свирчевъ, К. Поповъ, Георгиевъ, Илковъ, Георгиевъ, Димитриевъ, Къзанлъклиевъ, Герсигевъ, Чобановъ, Иванъ Марковъ, Христо Потровъ, Ракадливъ, Дочовъ, Грозевъ, Кръстевъ, Ивановъ, Клидаревъ, Гериплиевъ, В. Начевъ, Колевъ, Гоцевъ Минчевъ, П. Тодоровъ Трифоновъ, Икономовъ, Цоневъ, Иончевъ Н. Георгиевъ, Черневъ, Димитровъ и Петровъ.

На 24 прѣзъ ноцѣта замина за София г-нъ Министъръ *Гешев*.

Научаваме се, че тукашния капелмейсторъ на военната музика, г. *А. Мацакъ*, — произвѣденната на когото сме чували да се свирятъ и отъ *Хохолевия* оркестръ въ София, отъ които значително се е въздусевилявало столичното висше общество, — по настоящемъ приготвявалъ български народенъ химнъ, текстътъ на който е приготвенъ отъ г. Подполковникъ *Г. В. Агура*. Ний сме чели и трѣтъ опити за нар. Химнъ на г. Подполковникъ *Агура* печатани въ в. „*Военни Извѣстия*“, но само при една корейна обработка, ще може да се приеме прѣдлагания отъ него химнъ. Приятели ний расправятъ, че въспратения до г. *Мацака* химнъ отъ г. Подполк. *Агура*, билъ доста прѣработенъ, така щото съ малки измѣнения напълно съотѣтствувалъ на интонацията и мѣрката, която е далъ композирата.

Съ приказъ отъ 7 тога увольнява се отъ длъжностъ новоназначений контролоръ при Плевенското държавно ковчежничество г. *Габровски*, вмѣсто когото се назначава бившия при сѣщото ковчежничество такъвъ г. *Хр. Цветковъ*.

ПОДЛИСТНИКЪ

Чудесата въ Индия

(крагъкъ очеркъ).

I.

Индия за справедливо я признаватъ за чудащица страна — люлята на човѣчеството, отъ гдѣто произлизли всичките народи, които населяватъ цѣлата Европа, и гдѣто се наплъдили и блискаво цвѣтятъ и зрѣятъ още отъ Рождество Христово, всичките религии, запазени въ послѣдствие отъ древно човѣчество, безъ изключение и на Египетъ. Тукъ благодарение на природата, яви се въ тѣхните мощи и раскоша. Човѣкъ, въ редътъ на много поколения, можалъ да посѣти богатството свободно вѣрже, за дълбоко изучаване тая сила и самосъзерцание, както и заставенъ отъ една страна къмъ осладяването тайнствата на тая природа, а отъ друга — къмъ такова религиозно възрѣние и култъ, тѣй щото всичкия видимъ свѣтъ и животъ, се е подчинилъ на единъ всеобладоущъ духъ — по понятието на индийците отдѣлните души които сѣ съществували. потъватъ подобно на дъждовитѣ капки въ океана.

Това учение е изложено въ священната книга — „*Веда*“ — и въведено е въ практика на живота поклонението на *Барама* 2) Баромството е създадено изъ нея съ една безконечна религиозна-мистическа обрядъ.... Стремленията къмъ мжките, къмъ унищожение своята личностъ, тѣлесното съществуване — щѣло да се даде на индийците цѣлия животъ, добротестина, и въ зависимостъ отъ нея явили се едновѣ-

2) Индийски Богъ. Това име означава върховния единственъ Богъ, още и първото лице на индийските тримурти.

менно и събрали се съдружно и държала два, на първий взгядъ противоположни миросъзерцания: едното спиритическо, одухотворяване природата въ всичките нейни проявления, другото — идолопоклонството въплотение на духътъ въ прѣдвѣтните страдания, въ разнородни създавания и твари на природата. Отъ това е произлязло странното явление, тѣй щото въ редътъ съ поклонението ни на Единствения Богу Духа индичите създаватъ храмове на слънцето, земята, кръвта, змийтѣ и маймуната....

Собственно индийската цивилизация отнася се отъ началото на тѣхното вѣрже предъ хиляди години, отъ християнското мѣточисление, и това бѣлобратото дръвно човѣчество оставило е слѣди, които се приписватъ за възникновението на тѣхните пещерни храмове, величественни останки, запазени и до сегашно вѣрже, които поразяватъ европейците за чудовишната голѣмина, изаячностъ и раскошностъ, която е редкостъ. Такива храмове сѣ описани подробно отъ Английския архитектъ *Фергюсанъ*.

II

Мъртвия Градъ.

За да не отегчимъ читателите си съ древности въ Индия, то ний ще ги запознаемъ сега съ „*Мъртвия градъ*“, „*Слововата пещера*“ и „*Подземния Елдоръ*“.

„*Мъртвия градъ*“ по Индийки се нарича „*Шаблабацъ*“, т. е. „обителъ на щастие“. Въ своето вѣрже той се распростиралъ на 37 мил. въ окръжностъ, защото по настоящемъ лежи само на развалинитѣ. Една руска пътешественица, *Радда Бой*, ето какъ описва впечатленията си произвѣдени отъ

тия развалини: На всѣкъждѣ видено е, че нѣкога *Мандъ* (съвършено название на *Шаблабада*) е билъ единъ изъ обширните градове на Индия. На безконечното пространство познаватъ се още улици на цѣли мили; по обема на страната стоятъ разрушени падати, гдѣто още се търкалятъ мраморни колони. Изъ развалените гранитни стѣни, зѣятъ дупки отъ подземни кжщи, въ прохладния полумракъ, когото проводили горѣшитѣ дни султанството. По-нататъкъ разбитите стѣлпове, задръстени съ вода, безводни резервуари, дѣлни дворове, мраморни мостове, монотонни арки, величественни порти... Всячко това обраснало въ трѣва, гдѣто сѣ се развили растения и дървеса, гдѣто се скриватъ хищните звѣрове... А въ самия центръ на развалинитѣ, изъ разбитото сърдце на починалия градъ, изъ широките юнашки гърди, гдѣто сѣ били пълни съ толкова страсти въ живота, сега се младѣе съ мѣлчанье и дѣбрава горичка.... Най-много сѣ запазени въ тѣя развалини зданието: *Джами Месжитъ* т. е. „сборния меджитъ“, построяката на която се отнася въ вѣрже на Индийското завоевание и мавзолеитъ *Гушанга* — *Гури*, царъ *Молви*, който бѣ доведенъ въ градътъ *Шаблабадъ* до висша степенъ блѣскаво и раскошно. *Меджитъ-Джамията* е построена отъ бѣлъ, като снѣгъ мраморъ, съ галерия, които напомняватъ Атинския акрополъ, а *Мавзолея Гушанга* — *Гури* селото бѣ смазано отъ една огромна буца, която заключавалъ себе си цѣла галерия съ чудесни издѣлани утѣшения и колони. Вътрѣ въ тѣзи *Мавзолея* пространна стая наврѣдъ е описано съ златни букви изрѣчения изъ корана.

(сѣлова).

Още един брой и вѣстника ни приключва първата си годишнина. Отъ втората година ний нѣма да испращаме никому вѣстника си, които още не сж ни платили за първата година.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

По случай идването на Ромжнскитѣ офицери во главѣ на г. Генерала Лаховари, съ научна екскурсия въ гр. Плъвенъ и околността, ние намерваме една доста интересна статия, публикувана въ воений в. „Сегашъ рѣшатиелогъ милитоге“ № 23 отъ Дръ Андрееску. Понеже тази статия има твърдѣ важенъ интересъ за нашия градъ, то ний я прѣвеждаме изцѣло.

Едно пътувание до Плъвенъ.

На 9-й Юний ний минахме Дунава прѣзъ Турну-Могурелъ, заедно съ Господа офицеритѣ отъ висшето военно училище, подъ ръководството на Г. Генерала Лаховари, за да се направи научна екскурсия до Плъвенъ.

Въ гр. Никополъ, бидохме посрѣщнати отъ Г. Подполковникъ Теодоровъ и г. Капитана Морфова, пратени отъ Българското правителство, кмета на градътъ, околийски началникъ, неговий помощникъ и едно голѣмо число жители, които ни посрѣщнаха съ добре дошло. Отъ Никополъ на втория денъ слѣдвахме пътя за Плъвенъ, като минахме селата Мусалиево, Куйловци, Буковлъкъ, посрѣщани на всѣкакъ отъ Българското население съ най-голѣма радостъ и симпатии. Въ селото Куйловци се посрѣщнахме отъ г. адъютантъ Майоръ Поподопевъ, Пратеникъ отъ страна на Н. Ц. Височество, Българскій Князь Фердинандъ; а въ с. Буковлъкъ отъ Г. Подполковникъ Фиковъ, Командиръ на 4 полкъ и г. Майоръ Икономовъ. отъ тукъ на 11 Юний по часътъ 3 с. п. влѣзохме въ г. Плъвенъ, посрѣщнати отъ г. Кмета, г. Окр. Управителъ, г. Прѣдседателъ на Окр. Сждъ, Г-да офицеритѣ отъ мѣстний Гарнизонъ и едно голѣмо множество граждани, които ни приеха най-радостно.

Цѣлий градъ бързаше да покаже своето гостоприемство, това бѣше едно надпрѣварване на гражданитѣ, и се считахше щастливъ ози, който ни имаше за гостенъ въ къщата си.

Слѣдъ нашето пристигане въ Плъвенъ, г. Кмета прати една телеграма на Негово Кралеско Величество Ромжнскій Кралъ, на която Н. Величество, прибърза да даде отговоръ.

Отговорътъ произведе голѣмъ интусаажъ, немедленно бѣше прѣведенъ, напечатанъ съ алатни букви на Български и фрѣнски, обявенъ и разпространенъ по цѣлий градъ.

Всички сѣла прѣзъ които минахме отъ Никополъ до Плъвенъ, се нахвърватъ въ едно примитивно (първоначално) състояние, разположени едно отъ друго на голѣмо разстояние, не сж свързани по между си съ шосета освѣтъ отъ Никополъ до Мусалиево, но се работи съ бързина продължението му до Плъвенъ.

Ако къщитѣ по селата сж правени повече въ земята (занинци) забѣлявахъ обаче, че училищата имъ сж здания голѣми и достатъчно красиви и добри, така сжщо новитѣ здания, които се правятъ повече отъ добъръ материалъ. Въ Койловската община видехме поставенъ и електрически звѣнецъ! Спорѣдъ положението на училищата въ селата, констатира се, че Българитѣ, полагатъ извънредно старание за разпространение на образованието, дори въ най-отстраненитѣ колиби. Но всѣката тази мѣстностъ до Плъвенъ, селянитѣ се занимаватъ исклучително съ обработване земята и развъждане добитакъ.

Плъвенъ е градъ съ 15-16 хиляди жители разположенъ въ една долина окръженъ отъ двѣтъ страни съ високи баири, които не сж покрити съ гора, прѣзъ всички пъкъ не срѣщнахме никаква гора. Като градъ още се нахвърва въ примитивно състояние, колкото и да е пострадалъ още е турски градъ, по благодарение на старанието което полагатъ нашитѣ съсѣди българи, вѣрва се за сигурно, че въ кждо врѣме ще се постигне желанието. Има вече построена една твърде голѣма и хубава казарма (система линейна съ едно десно крило) такожде едно училище твърдѣ голѣмо и красиво (единъ истински палатъ) на което училищно здание лицето е обрнато къмъ публичната градина, която е твърдѣ красива, добръ-сдържана и съ вкусъ наредена-распределена. По край тѣзи се виждатъ много здания нови обществени и частни, достатъчно красиви и голѣми. Каза ми се че се строи здание за болница, което скоро ще бѣде, за каквото има нужда. Така сжщо, че се строило желѣзно-пътна линия, която ще свърже София-Плъвенъ. Улицитѣ на градътъ сж: една главна улица, която линува прѣзъ цѣлий градъ, крива и явява не добръ послана, безъ тротуари-прѣзъ сръдъта на улицата истинна вода. Другитѣ улици твърдѣ криви и извивани. Овѣзи отъ улицитѣ които се правятъ, сж булеварди, добръ послани, широки и съ фиданки. Едно отъ добритѣ качества на градътъ е, че е окръженъ съ лозя, отъ които пализа прѣвѣсходно вино. (honni sois qui maly pense).

Сдѣяхме шестъ дни въ Плъвенъ, горѣщия приемъ съ който бѣхме приети, направи щото това врѣме да ни се покаже много кратко; на всѣка крачка друго не ни срѣщаше освѣтъ приятелство, което бе съ особенна рѣдкостъ на любовь, оставаха ни се на разположение, глѣдаха да ни забавляватъ при свободното ни врѣме. Ние се разбирахме много добръ, било на ромжнски било на фрѣнски, и твърдѣ на рѣдко ставаше нужда отъ посрѣдничество, каквито посрѣдници всѣкога сме имали по-между насъ, специално Г. Подпол. Теодоровъ, г. Адъютантъ Майоръ Поподопевъ и г. Капитанъ Морфовъ, ми оставиха въ душата такива впечатления, които никога не ще се изгладятъ.

На 15 Юний, прѣди да тръгнемъ по научнитѣ екскурсии; се отслужи панахида въ ромжнската капела на Гривица за упокоение душитѣ на падналитѣ войници въ полетата на Българи, гдѣто се положи и единъ венецъ отъ страна на Генералъ Лаховари. Службата се извърши отъ трима священници, българи, а хорътъ биде твърдѣ добръ нареденъ отъ българитѣ офицери на гарнизона. Земята участие всички длъжностни лица, офицеритѣ отъ гарнизона и едно голѣмо число граждани българи. Сжщата вечеръ него денъ дадохме банкетъ на Плъвенскій Гарнизонъ. На този банкетъ Генералъ Лаховари, дигна тостъ на ромжнски и български за Н. Ц. В. Княза, Н. Ц. В. Княгинята както и за Прѣстолонаслѣдника Князь Борисъ, на който отговори съ топли изразения г. Подполковникъ Теодоровъ. На втората вечеръ се даде банкетъ отъ Кметството на ромжнскитѣ офицери. Земята участие на този банкетъ г. Управителъ, г. Градскій Кметъ, г. Прѣдседателъ на Окр. Сждъ, нѣкой нотабили на градътъ и висшитѣ офицери отъ гарнизона. Дигаха се твърдѣ горѣщии тостове отъ г. Кмета, отъ г. Управителъ, на които г. Генералъ Лаховари отговори. Банкета продължи до 11 ч. когато г. Генералъ се оттегли, като зеа збогомъ съ всички и поблагодари за многолюбезний приемъ който се направи на офицеритѣ. Отъ тукъ на татакъ начеватъ цѣла сория отъ български и ромжнски хора подъ звукътъ на военната музика на полка. Това побратимяване продължи до 3 1/2 ч. Заранъта, слѣдъ което врѣме земахме багажитѣ и на 4 1/2 ч. напустнахме Плъвенъ.

На Гривица, бѣхме причакани отъ г. Кметъ, г. Управителъ, г. Прѣдсед. на Окр. Сждъ, отъ много граждани при военната музика и съ букети отъ цвѣтя. Тѣ бѣха дошли да ни стистнатъ рѣцѣтъ още еднажъ и благопожелаятъ добръ пътъ, тамъ гдѣто хабриятъ наши войници си пролѣха кръвта за нашата независимостъ и се опази на Българскій народъ. Това ново и послѣдно свидѣтелство, на искренни симпатии, ни трогна твърдѣ много. дори до сѣля. Военната музика свѣри Гривишкия маршъ, подъ звукътъ на която ние се отдѣлихме, като носихме въспоминания които никога нече забравимъ, както и г. г. Теодоровъ. Поподопевъ и Морфовъ, които ни придружиха до Никополъ, отъ гдѣто на другия денъ заранъта се раадѣлихме на пристанището при най-живи прощания.

Интелегентенъ, трудолюбивъ, жаденъ за просвѣщение и за свобода, твърдѣ гостоприемливъ, въодушевенъ отъ единъ неподражаемъ патриотизмъ, ето мнението и убеждението което си съставихме за българския народъ въ кѣсото врѣме прѣзъ което сме стоели на Българската земя.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ.

Плъвенъ — Господине редакторе! Изложението е добро. Но ако то задоволява посетителитѣ, толкось повече ги сѣрди пъкъ самия градъ, който въ повече стношения е добръ, но въ здравословно отношение хичъ не го бива! На често човѣкъ вижда барички и локвички покрити съ зелена кора даже. Нуждници край пътя (една такава улица е, както видехъ и азъ, край черковата „Св. Николай“, задъ домътъ на нѣкой си Златанъ Чорбаджи). По ханищата меризма страшна, колкото за рѣката, която минува прѣзъ града, за нея и дума не трѣбва да става. Както се научаватъ смъртнитѣ случаи отъ охтика били мѣсто повече отъ колкото въ други градове.

Види се въ нашия градъ или слѣпи-партизански борби се развиватъ извѣтъ мѣрката или други нѣкои причини не позволяватъ на управницитѣ въ града да обърнатъ внимание на най-първото условие за животъ въ който и да билъ градъ. Познава се каква дѣятелностъ развива тукашното кметство. А ферия!! Въ града човѣкъ може да срѣщне цѣла ордия комисари, на каква ли имъ е работата? А ферия!! А ферия!! Добръ че немате повече гости! — Единъ Чунденецъ.

ОБЯВЛЕНИЯ

„СВѢТЛИНА“

МѢСЕЧНО ИЛЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ.

ГОДИНА V

Годишенъ абонаментъ въ прѣдплата, за България 15 л., за въ странство 17 лева. за ученици 12 лева.

Абонаментното става направо въ Администрацията на „Свѣтлина“ въ София и чрѣзъ всички телеграф. поштин. станции.

Абонатитѣ на „Свѣтлина“ ще получатъ заедно съ малѣлитѣ до сега книжки една притурка съ магии краски (къмъ IV книга) и освѣтъ това една голѣма картина премия, въ размѣръ единъ метръ дължина и 70 сант. ширина, оригинална композиция изъ народния ни животъ, съставена отъ единъ твърдѣ извѣстенъ нашъ живописецъ.

1 — 3

Плъвенско Окоп. Спестовно Акционерно Земледѣлческо Дружество „НИВА“

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 722

Дружеството извѣстява на всички земледѣлци отъ околията, които ще иматъ нужда отъ заеми за жътва и други необходими нужди, да заявятъ въ управлението му по-

скоро за суммитѣ, които ще имъ трѣбватъ, та да може своеврѣменно да се направи по-трѣбното за удовлетворението имъ. — Пари отъ дружеството се даватъ на земледѣлцитѣ съ лихва 10% годишно подъ порѣчителство и съ ипотека. Подробни свѣдѣния по разнитѣ видове заеми, интересующитѣ се могатъ да получатъ отъ Директора на дружеството, всѣки работенъ денъ.

При това, дружеството счита за свой дългъ да препорѣча на земледѣлцитѣ да отбѣгватъ услугитѣ на множеството спекулативни зеленари и лихвари, които постоянно се скитатъ по селата да раздаватъ пари срѣщу храна на зелено, отъ 5 до 12 лева кило то или подъ тѣжка лихва отъ 25 до 120% понеже всичкий тѣхенъ (на земледѣлцитѣ) и на семействата имъ цѣлогодисенъ трудъ, заедно съ имота, ще отидатъ за облагодѣтелствование на тѣзи лакоми и ненаситни експлоататори, които по този начинъ сж опропастили и завладѣли имотитѣ на цѣли стотини честни и трудолюбиви семейства по всички сѣла, и на които за ограничение безбожната експлоатация, се е заело вече и правителството съ реформитѣ, които готви за узаконяване тази Есенъ чрѣзъ Народното Събрание.

Препорѣчваме на ония земледѣлци, които по незнание сж продали храна на зелено, да се въсползуютъ отъ правата, които имъ дана закона за зеленицата, като повърнатъ на кредиторитѣ си, когато се улѣснятъ само полученитѣ сумми, заедно съ законната лихва, а не да се обвързватъ съ разни записи и да удвояватъ кило то на двѣ срѣщу разни черпени и измамливи общѣния, съ което сами способствуватъ да имъ се отнѣматъ подирѣ имотитѣ по Сждебенъ редъ.

При това не трѣбва да бързатъ съ продаване новитѣ храни преждеврѣменно и съ нищожна цѣна, защото дружеството е взело грижата да съобщава за напредъ на всички тѣ земледѣлци най-износнитѣ цѣни и мѣста за продажба на разнитѣ земледѣлчески произведения, съ печалби винаги по добри, отъ колкото при продажбата имъ на разни калаузи и дребни прекуповачи.

Печатни заявления за искание заеми отъ дружеството, послѣдното е испроводило до общинскитѣ управления, отъ кждѣто заимоискачитѣ ще получаватъ безплатно по-трѣбнитѣ листове.

Съобщаваме за знание на интересующитѣ се, че Дружеството като Агентинъ и на Застрахователното дружество: „ДАЧИЯ РОМАНИИ“, приема подъ най-износни условия да застрахува всякакви здания, стони, мебели и други движими имоти.

Свѣдения по условията за застрахуванията, интересующитѣ се ще получатъ въ контората на дружеството, отъ Директора, всѣки работенъ денъ.

гр. Плъвенъ, 25 Май 1895 год.

Отъ Управлението на Дружеството.

7 — 8

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2662

Подписаний Ив. Чолаковъ пом. Сждеб. Приставъ при Плъв. Окръженъ Сждъ на II-й участкъ на основание изпълнителний листъ подъ № 2319 издаденъ отъ Плъв. Окол. Мировий Сдия отъ 27 Юлий 1893 год. въ полза на Георги Ил. Гешовъ отъ гр. Свищовъ противъ Куманъ Ангеловъ отъ с. Радиненецъ за 760 лева и др. разности и съгласно чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 16-й Юний и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ тргъ съ явно наддавание въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

- 1) Една нива въ Радиненското землище въ мѣстността „Каменски пѣтъ“ около 5 декара при съсѣди: Христо Георгиевъ, стръ Ангеловъ, Кара Пато и Али Юмеровъ, оцѣн. за 50 л.
- 2) Едно лозе, въ сжщото землище, въ мѣстността „Долнитѣ лозя“, около 3 декара, при съсѣди: Симеонъ Василевъ Божиневъ, Тодоръ Божиневъ и П. Ангеловъ, оцѣнено за 150 лева.
- 3) Едно бранище, въ сжщото землище, въ мѣстността „Църкалово“, около 5 декара при съсѣди: Петръ Стояновъ, р. „Осьмъ“ и пѣтъ, оцѣнено за 200 лева.

Горний имотъ е заложенъ никому. — Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ Желаящитѣ г. г. да купятъ продаваемия се имотъ умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ всѣки присадственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригѣждатъ и книжата относаци се по продажта.

гр. Плъвенъ 30 Юний 1895 год.

пом. Сждеб. Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 225 отъ 24 год.

3 — 3

Плѣвецъ, Печатница на Бакърджиевъ и Рачевъ